

† La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații libere preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți. †

ARĂTAREA SFINTEI TREIMI

- Botezul Mântuitorului Iisus Hristos -

„Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit”. Este glasul Tatălui din cer, Care trimite pe Duhul Sfânt în chip de porumbel peste Fiul ca om nou și desăvârșit, la botez. Cu aceste cuvinte, Dumnezeu Tatăl Îl vedește pe Iisus Fiul Său, ca și în cuvintele Sfântului Arhangel Gavriil către Preasfânta Fecioară Maria: „Fiul Celui Preaînalt Se va chema” (Luca 1, 32). Acum Dumnezeu Tatăl Îl numește cu adevărat Fiul Său cel iubit. Căci Hristos este singurul Fiu al lui Dumnezeu prin existența Sa din veșnicie și singurul Fiu al lui Dumnezeu prin nașterea sa în timp. Dumnezeu Tatăl nu Îi numește pe toți oamenii fiii Săi, ci numai pe Hristos. Și astfel, botezul lui Hristos în Iordan se leagă de descoperirea Sfintei Treimi oamenilor. Nu există nici o descoperire mai mare ca aceasta, fiindcă prin aceasta ni se arată ființa trinitară a lui Dumnezeu. La Iordan, Mântuitorul a pus pecetea pe această taină preamănată atât în cer, cât și pe pământ. Spunem precis „cât și pe pământ”, pentru că firea trinitară a ființei lui Dumnezeu deslușește și tainele cele mai adânci ale omului, firea întreită a omului, căci se spune chiar la începutul Sfintei Scripturi că Dumnezeu a făcut omul după chipul Său (Facerea 1, 26). Sărbătoarea botezului Mântuitorului Hristos se numește Bobotează – Descoperirea lui Dumnezeu – căci Dumnezeu S-a descoperit în Iordan, așa cum este El, atât cât această descoperire poate fi înțeleasă de omul cel trupesc. Această sărbătoare se mai numește „iluminare”, căci prin aceasta, duhul omului este luminat cu cunoașterea celor mai adânci taine Dumnezeiești. Se numește „iluminare” pentru că botezul lui Hristos, prin scufundarea Sa în apă, ne luminează mințile, ne curăță inimile și ne înalță sufletele cu cunoașterea căii mântuirii noastre, care stă în îngroparea omului celui vechi și nașterea celui nou. Prin scufundarea în apă, noi murim cu Hristos, și prin ieșirea din apă, noi suntem uniți cu Hristos Cel viu. Dulcele Duh al lui Dumnezeu poposește deasupra noastră ca un porumbel, însuflețindu-ne cu harul Său atotputernic. Și Tatăl, prin iubirea lui Iisus Hristos, ne adoptă ca fii și anunță această adopție cu glasul Său. De aceea, noi creștinii, avem datoria să ne ostenim cu credință neschimbată, cu fapte bune și cu împărtășirea frățească a bucuriei și a suferinței celor care ne sunt apropiați. Să ne întoarcem la curăția fără de păcat în care ne-am îmbrăcat la botez. Așa ne vom învrednici de slava, bucuria și frumusețea veșnică a sfinților și mucenicilor lui Dumnezeu. Așa ne vom lumina din nou, cerul se va deschide pentru noi și Dumnezeu Se va descoperi pentru noi - Tatăl și Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită, Căreia Îi aducem slavă acum și pururea și-n vecii vecilor.

SATUL ROMÂNESC, PATRIARHII ȘI TRADUCĂTORII

- Anul omagial 2019 -

Anul 2019 a fost proclamat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca „An omagial al satului românesc - al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari în Patriarhia Română”, dar și „An comemorativ al Patriarhilor Nicodim Munteanu și Iustin Moisescu și al traducătorilor de cărți bisericești”. Omagierea satului românesc și a contribuției sale majore la devenirea istorică a poporului român este o necesitate și o demnitate. Totodată, este necesară cunoașterea situației precare și incerte în care se află astăzi satul românesc și locuitorii lui. Satele românești, cu biserici și case țărănești, cu cimitire și morminte străjuite de cruci, cu ulițe și porți primitoare, sunt purtătoarele unui limbaj tainic și vizibil al tradiției, al continuității fizice și spirituale ale acestui neam. Satele românești sunt oglinzi ale sufletului românesc, în care se arată astăzi hărnicia și responsabilitatea. Comemorarea traducătorilor de cărți bisericești este un omagiu adus pentru personalitățile-reper ale culturii teologice românești, care, prin ostenele lor cărturărești, au contribuit la luminarea credincioșilor prin cultură și la trezirea conștiinței românești. Între aceștia Patriarhia Română îi omagiază în anul 2019 pe Patriarhii Nicodim Munteanu și Iustin Moisescu. Îl comemorăm pe vrednicul de pomenire Nicodim Munteanu, al doilea Patriarh al Bisericii noastre. Născut în satul Pipirig, județul Neamț, la 6 decembrie 1864, Patriarhul cărturar Nicodim Munteanu a păstorit Biserica Ortodoxă Română în vremuri tulburi și grele, cu mare responsabilitate, mult curaj și jertfelnicie. A fost ales ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române în data de 30 iunie 1939, păstorind până la trecerea sa la cele veșnice, 27 februarie 1948. A fost înmormântat în Catedrala Patriarhală din București, la 4 martie 1948. A tradus și tipărit Sfânta Scriptură și o mulțime de cărți duhovnicești. Celălalt vrednic patriarh pe care-l comemorăm anul acesta, Iustin Moisescu, s-a născut la 5 martie 1910, în localitatea Căndești, județul Argeș. I-a urmat Patriarhului Justinian Marina în scaunul patriarhal, fiind ales Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române în data de 12 iunie 1977 și a păstorit Biserica până la moartea sa, 31 iulie 1986. Într-o vreme în care regimul politic comunist încerca să impună societății românești ateismul materialist, Patriarhul Iustin a dăruit culturii teologice lucrări fundamentale, precum și o nouă ediție sinodală a textului scripturistic (Noul Testament din 1979 și Biblia sinodală din 1982), cărți de cult diortosite, traduceri patristice valoroase, noi manuale pentru învățământul teologic și a inițiat colecțiile „Părinți și Scriitori Bisericești” și „Arta creștină în România”. Icoana cu „Cina de la Emaus” a fost aleasă ca reprezentativă pentru Anul omagial al satului românesc, pentru că într-un sat, Emaus, la 12 km depărtare de Ierusalim (60 stadii) Mântuitorul Iisus Hristos s-a descoperit ucenicilor Luca și Cleopa că este El, Cel răstignit și înviat din morți. Amin

MĂRTURISIRE PRIN CUVÂNT ȘI VIAȚĂ

- *Soborul Sfântului Ioan Botezătorul* -

Misiunea sfântului Ioan Botezătorul a fost una prezisă de prorocii din vechime și ea a constat în a pregăti venirea Mântuitorului și a-L face cunoscut lumii. Ea a fost necesară pentru a spori impactul pe care ar fi trebuit să-l aibă activitatea Mântuitorului în lume. Domnul Iisus Hristos trebuia să propovăduiască în mijlocul comunităților umane, acolo unde tumultul vieții de zi cu zi îi împiedica pe oameni să se gândească la viața spirituală. Mai mult, după ce Își transmitea mesajul, Domnul Hristos nu rămânea foarte mult timp într-o localitate, pentru că erau și alte comunități care aveau nevoie de învățăturile Sale și mulți oameni dornici de vindecare. În aceste condiții, ar fi fost greu pentru cei dispuși să devină primii ucenici ai Învățătorului lumii să-i solicite acest lucru. Spre deosebire de acest mod de predicare, activitatea Sfântului Ioan Botezătorul era una cantonată într-un loc din pustiu, în apropierea râului Iordan. Acolo, el ducea o viață foarte austeră, caracterizată de rugăciune și un post aspru. Pentru ca mesajul său să fie luat în serios, el nu putea să-și înceapă predica publică mai devreme de împlinirea vârstei de 30 de ani. Întrucât Hristos a venit să Se boteze după ce a împlinit această vârstă, activitatea publică a sfântului Ioan a început cu aproximativ 6 luni înainte de cea a Domnului Hristos. Pentru a avea o audiență cât mai mare, sfântul Ioan predica într-o loc unde râul Iordan se intersecta cu un drum circulat și putea fi traversat. Așa se explică cum mesajul său a avut un impact destul de însemnat, încât să atragă ucenici, să fie în atenția preoților de la templu și chiar să deranjeze stăpânirea din acea perioadă. Botezul Sfântului Ioan prefigura botezul pe care avea să-l aducă Hristos. Deși cei care își mărturiseau păcatele nu primeau iertarea lor, ci doar un semn văzut al faptului că, printr-o viață virtuoasă, puteau să primească această iertare, odată cu venirea Izbăvitorului lumii. Chiar dacă Ioan vorbește despre botezul cu „*Duh Sfânt și cu foc*”, iar Hristos, în convorbirea cu fariseul Nicodim, vorbește despre „*nașterea din apă și din Duh*”, nu există niciun fel de contradicție între aceste descrieri ale Tainei de inițiere în viața creștină. Botezul despre care vorbește Ioan a avut loc în ziua Pogorării Duhului Sfânt (Cincizecimea), când, peste apostoli, S-a revărsat Duhul Sfânt sub formă de „*limbi ca de foc*”. Iar botezul pe care îl întâlnim astăzi în Biserică, este cel anunțat de Hristos și care a fost practicat încă de la începuturile creștinismului de către apostoli. Nu viața austeră și nici martiriul pe care l-a suferit ca urmare a înfierării moravurilor decadente ale regelui Irod Antipa, ci misiunea pe care a îndeplinit-o i-a adus sfântului Ioan Botezătorul cinstea deosebită din partea Mântuitorului și a Bisericii. Pentru noi, cei din secolul al XXI-lea, a-ți dedica viața unui singur moment, fie el și de importanță crucială pentru destinul întregii lumi, este un lucru pe care foarte puțini am fi dispuși să-l facem. De aceea, Sfântul Ioan Botezătorul rămâne, pe mai departe, unul dintre reperele morale ale creștinătății și un model de jertfă a vieții unui scop unic care are valoare pentru toți oamenii din lume.

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE ȘI ACTIVITĂȚI
Luni 7 ianuarie	07:00 - 11:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea morților
Miercuri 9 ianuarie	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 11 ianuarie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 12 ianuarie	07:00 - 09:00 17:00	Sfânta Liturghie Pomenirea morților Vecernie
Duminică 13 ianuarie	07:00 11:00 17:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

ANUL XVI

Cu ajutorul lui Dumnezeu și prin efortul colaboratorilor, am intrat în al **șaisprezecelea** an de apariție săptămânală a acestei foi religioase. **Foaia religioasă săptămânală „Izvorul Tămăduirii”** a apărut din necesitatea de a cunoaște viața Bisericii și Sfânta Liturghie ca „*taine ale Împărăției*”, căci întreaga Biserică, atât ca instituție, cât și ca viață, nu are alt fundament, conținut și scop decât acela de a comunica realitatea transcendentă a Împărăției lui Dumnezeu, realizabilă din această lume, prin experiența iubirii și prin comuniune. Această foaie religioasă are numele parohiei, are începutul odată cu biserica și a mers în paralel cu zidirea bisericii. Acum 15 de ani, preotul paroh Ioan Alupoaiiei, împreună cu voluntari și consilierii de atunci, au încercat să aducă un nou suflu duhovnicesc credincioșilor din **Parcul Tineretului** prin două lucrări. Lucrarea de zidire a bisericii pentru cultul divin public și lucrarea de comunicare cu familiile ortodoxe printr-o revistă parohială. De la primul număr al foi religioase, din 15 februarie 2004, care avea mai mult un aspect de program liturgic și până în prezent, la numărul **777**, **EDITORII** s-au străduit să comunice mesajul-chemare al Mântuitorului Hristos, mesaj și chemare care ne conduc pe „*cărarea împărăției*”, pe „*calea luminii și a mântuirii*”. Foaia religioasă a prins viață și s-a identificat cu viața parohiei pentru că a redat crâmpoie dintr-o mare jertfă, aceea a zidirii bisericii parohiale, care se continuă cu zidirea de biserici în sufletele credincioșilor. Căci, în fond, chemarea noastră a tuturor este aceea de a deveni biserici vii în care să locuiască Mântuitorul Hristos și împreună cu El întreaga Sfântă Treime. Iar cel care ne modelează după chipul Domnului Hristos, pe Care ni-L și împărtășește prin Sfintele Taine este preotul paroh. **Foaia religioasă** este totodată și o cronică a parohiei ca familie a credincioșilor uniți prin credință și rugăciune. Ea redă evenimente petrecute în parohie, în Biserica noastră sau pe plan bisericesc, ceea ce întărește sentimentul frăției între creștini. Mesajul acestei **Foi religioase** concentrează ideea și ne capacitează spre a o înțelege: că Biserica nu este o realitate egocentrică, ci o comunitate misionară, lucrătoare prin iubire și slujire, având ca scop mântuirea tuturor. În numele tuturor editorilor și colaboratorilor, dorim ca lecturarea acestor pagini să ofere odihnă sufletească și folos duhovnicesc în spirit duminical și în sensul cuvintelor scripturistice: „*Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi*” (Matei 11, 28).

La mulți ani și mulți cititori!

- **Redactorii Foi religioase „Izvorul Tămăduirii”** -